

ПРИЛЮБНИЙ МАНДРІВНИК
(розділи з поеми)

* * *

Юне і старе
Не знаходять згоди.
Юність — буйна втіха.
Старість — мудрий стрим.
Юність — гожий ранок.
Старість — дух негоди;
Юність — літа змаг,
Старість — тиша зим.
Юність — наче гра!
Старість — як мара.
Юність — дике розцвітання,
Юність — жар зухваль.
Старість — темний жаль,
Старість — вічне гальмування.
Старість не приймаю,
Юність я кохаю.
О, любове — як розмай!
Старість відкидаю;
Юнко, я згораю —
Не барися, прилітай!

* * *

Моя любове, будьмо в щасті!
Нехай поля й луги квітчасті,
Долини й гори доведуть,
Що нам життя скрашають путь.
Ми там сидітимемо раді
Окрай струмків і водоспадів,
Де бродядь вівці й пастушки,
Де дзвінкотять малі пташки.
Тобі я з рож пахуче ложе
Зів'ю, прилюбне і пригоже,
Суконку вишию твою
Листками мирту по краю.
Стебловий пояс, шаль плющеву,
Коралі, шпильку янтареvu
Тобі я дам на незабудь.
Лише моя, любове, будь!

І ї в і д п о в і д ь:

О, любі втіхи, дні квітчасті!
Жила б я з вами вічно в щасті,
Якби в цього мандрівника
Злітала правда з язика.

Переклад Яра Славутича (1953)